

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 14 - 20 octombrie 2018

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

INVITAȚIE

Asociațiile Caritas Eparhial Oradea și Caritas Catolica Oradea au onoarea de a vă invita la evenimentul **Un Milion de Stele**, ediția 2018, **Miercuri, 17 Octombrie, ora 19:00 pe Calea Republicii colț cu str. Dunărea, pe pietonală, lângă Biserica ”Sfântul Duh”, cu ocazia Zilei Internaționale pentru Eradicarea Sărăciei.**

Scopul acestei acțiuni este de a oferi semne vizibile pentru o societate solidară și o lume dreaptă, de luptă împotriva sărăciei și a excluziunii sociale, și constă în iluminarea locurilor și clădirilor reprezentative din cât mai multe orașe și comunități cu ajutorul lumânărilor, și prin chemarea la solidaritate cu cei săraci.

Vă așteptăm cu drag,

Ioana Matea – coordonator voluntari

O, Cuvinte al lui Dumnezeu... Te iubesc. Tu mă atragi. Tu ai venit pe pământ pribeag, ai vrut să suferi și să mori, pentru a ridica sufletele noastre până în sânul Preasfintei Treimi. Ridicându-te spre lumina de nepătruns în care ai locuit, ai vrut să rămâi în această vale de lacrimi, ascuns sub chipul pâinii... Tu vrei să mă hrănești cu dumnezeirea Ta, pe mine, o făptură sărmană care ar fi fost nimic dacă privirea Ta dumnezeiască nu m-ar fi înzestrat cu darul vieții.

CONT SPECIAL PENTRU RECONSTRUIREA PALATULUI

EPISCOPIA ROMÂNĂ UNITĂ CU ROMA GRECO-CATOLICĂ DE ORADEA
IBAN: RON – RO31BTRLRONCRT0463151401

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Călin Ciupleu, Traian Ostahie, Florian Costin, Mărioara Sarca, Maria Lucia Costin, Iuliana Chereji și Nicolas Marcus Scurt** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Umila realitate a seminței

O sămânță e o minusculă realitate. Ea însă vorbește despre un viitor ce ni se revelează doar în măsura în care știm să așteptăm, să îngrijim, să avem încredere. Sămânța de muștar e departe de măreția arborelui; cea de grâu, săracă pe lângă bogăția holdei; cea a florilor modestă față de armonia și eleganța grădinilor. În ochiul Semănătorului, însă, ele sunt purtătoarele unei promisiuni și ale unei speranțe de netăgăduit. Isus, în evanghelia de astăzi, folosește tocmai această imagine pentru a ne vorbi de felul în care Dumnezeu sădește Cuvântul în sufletele noastre. Este de remarcat abundența darului, indiferent de felul de suport pe care îl întâlnește. Ne-am aștepta să fie privilegiat doar pământul bun, însă și solul pietros și cel bătătorit sau acoperit de spini primesc darul. Și asta pentru că în fiecare dintre noi Dumnezeu vede doar fii și fiice. Iubirea și îndurarea Lui ne învăluie pe fiecare dintre noi, buni și răi, sfinți și păcătoși, fiindcă pe toți Domnul ne vrea lângă El. Toți suntem însă liberi să primim darul și să-l lăsăm să rodească ori să-l irosim, să-l abandonăm, să-l sufocăm. Depinde doar de noi felul în care sămânța va rodi: de grija noastră, de atenția și iubirea noastră.

Ar merita să ne gândim cu toții, atunci când ascultăm evanghelia de astăzi, la darurile pe care Dumnezeu le revarsă zilnic peste noi, mai ales la cele aparent banale: o întâlnire, o inspirație de moment, o ocazie de a face binele. Sunt semințe ce zilnic inundă sufletele noastre și pe care de multe ori le considerăm banale, neînsemnate. Să nu uităm însă că așa sunt toate semințele: umile și de aceea totul depinde de capacitatea noastră de a fi oameni ai speranței și deci profeți. Inochentie Micu Klein a privit sămânța umilă a Blajului și a văzut în lumina Cerului o Catedrală ce a luminat întreaga Românie, și școli ce au devenit izvoare de daruri și episcopi martiri pentru credință și națiune. Ar fi putut să o lase deoparte, ca hrană corbilor sau pradă spinilor. A îngrijit-o însă la lumina rugăciunii și sămânța a prins rădăcini și a dat naștere armoniei de culori și de miresme de care cu toții ne bucurăm.

Să nu lăsăm de aceea, să se irosească darul lui Dumnezeu în viața noastră. Suntem cu toții destinați unor lucruri mărețe, și chiar dacă nu vedem nuanțele sau nu simțim încă parfumul, știm că va fi ceva irepetabil și sublim. Exemplul Maicii Sfinte, cea care a crezut, rostind acel nesfârșit: fie mie după Cuvântul Tău să ne fie pururi în inimi. În ea Cuvântul s-a făcut trup devenind mântuire pentru întreaga omenire. Pe urmele ei, și noi ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu. În ce măsură se va întrupa și va da rod în viața noastră, depinde doar de noi!

**PS Claudiu
Episcopul Curiei**